

Кузніченко С.О., кандидат юридичних наук, доцент, заступник начальника Кримського юридичного інституту ОДУВС з наукової роботи

**ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ШЛЯХІВ УДОСКОНАЛЕННЯ
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВИХ ЗАСАД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВНУТРІШНЬОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ**

У дослідженні проводиться аналіз основних напрямків організаційно-правового забезпечення внутрішньої безпеки України, виділення основних напрямків, які можуть бути покладені в єдину наукову концепцію.

На сьогоднішній день організаційно-правове забезпечення внутрішньої безпеки держави майже не розглядається ані в науковій, ані в спеціальній літературі, ані в законодавстві України, проте міжнародний досвід та зміни в правовому регулюванні відносин у сфері національної безпеки свідчать про актуальність розподілу небезпек на внутрішні та зовнішні.

Дослідження питань організаційно-правового забезпечення внутрішньої

*Науково-практична конференція Академії внутрішніх військ МВС України
17-18 березня 2010 р. м. Харків*

Секція 1. Наукове забезпечення будівництва та СБД сил охорони правопорядку
безпеки традиційно здійснювалися в рамках «адміністративно-політичної діяльності», «надзвичайної безпеки», «державної безпеки», «громадської безпеки», «надзвичайної ситуації», теорії правопорушень, «національних та екстремальних правових режимів» тощо.

Проводячи аналіз основних напрямків організаційно-правового забезпечення внутрішньої безпеки України, можна виділити основні напрямки, що можуть бути покладені в єдину наукову концепцію.

По-перше, це дослідження та розроблення поняття «внутрішня безпека держави», визначення і закріплення в законодавстві детального переліку ознак, які входять в цю дефініцію, відокремлення такого феномену від подібних і споріднених.

По-друге, це дослідження, визначення і закріплення в законодавстві погроз внутрішньої безпеки (наприклад, надзвичайної ситуації техногенного, природного та соціально-політичного характеру).

По-третє, це розподілення механізмів забезпечення внутрішньої безпеки; створення та вдосконалення існуючих міжвідомчих надгалузевих систем управління в сфері внутрішньої безпеки (Єдина державна система запобігання, реагування і припинення терористичних актів та мінімізація їх наслідків, система цивільного захисту, цивільної оборони тощо), надзвичайних та екстремальних правових режимів (надзвичайний стан, режим зони надзвичайної екологічної ситуації, режим у районі проведення антитерористичної операції, режим надзвичайної ситуації тощо); детальне розроблення процедур забезпечення прав і свобод громадян в умовах проведення заходів забезпечення внутрішньої безпеки держави.

По-четверте, організація підготовки державних органів, органів місцевого самоврядування, Збройних Сил України та інших військових формувань для забезпечення внутрішньої безпеки держави; систематизація норм, що регулюють відносини в сфері внутрішньої безпеки держави (наприклад, розробка кодифікованого нормативно-правового «Про сили охорони правопорядку»).

Окремим питанням є визначення механізму міжнародного співробітництва у сфері забезпечення внутрішньої безпеки держав (наприклад, у випадках масштабних надзвичайних ситуацій техногенного і природного характеру, терористичних актів тощо).

Насамкінець, хочу висловити сподівання, що окреслені проблеми та шляхи їх вирішення здатні підвищити ефективність зазначеної діяльності, привести її у відповідність до законодавчої бази, що в цілому сприятиме забезпеченню прав і свобод громадян, зміцненню законності і правопорядку в країні.